

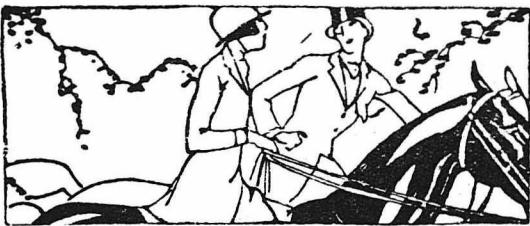
ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΣΕΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ ΑΠΟ ΦΟΒΟ

Όταν ένας δυνδωπος τρομάξει πολύ, μπορεί και νά πεθάνη απ' τό φέρο του. Και ίδου μερικές αποδείξεις: «Ο πρότος βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, ὁ Φρειδερίκος Α', κοιμόταν μάρα μέρα στην πολυθόνα του, διανέφαντα μέσα στὸ δωμάτιο ἡ γυναῖκα του, ἡ Λουΐζα του Μελεμβιώγουν, ἡ τρελλή Λουΐζα, ἡ οποία είχε κατορθωθεί νά διαφέρει τὴν προσοήγη τῶν φυλάκων πού τὴν παρακολούθουσαν. Πλησίασε στὴν πολυθόνα διότου κοιμόταν δὲ ἄντρας της καὶ τοῦ κούνιος δινατάτη. Ο Φρειδερίκος ἀνατινάχτηκε τρομαγμένος καὶ, καθὼς ἦταν ἀκόμα ζάλισμένος ἀπ' τὸν χνοῦ, μόλις ἀντίκρυσε τὴν ἀσπρονυμένη γυναῖκα του μὲ τὰ ἄγρια λαμπερά μάτια, τοῦ φάντασα τοῦ δόποιος ἡ ἐμφάνιση προμητεύει πάντοτε καὶ τὸ θάνατον ἐνὸς πρύγκηπος τοῦ ὀκνού Βραδενβίργουν. Τὸν ἔπιασε λοιπὸν ἀπ' τό φέρο του δυνατεῖς πυρετός καὶ ὑπερτελεῖς ἀπὸ ἕξη ἥβδομαδων ἀγνοίας καὶ παραλήρημα πέθανε σὲ ήλικια πενήντα ἔτῶν.

Ο Πέντερομαν, γερμανὸς ξωγράφος τοῦ IZ' αἰῶνος, πέθανε στὰ 1651 ἀπ' τὸ φέρο του, βλέποντας μερικοὺς σκελετοὺς ποὺ είχαν στὸ δραγστήριο του γι' ἀνατομικὲς μελέτες, νά κουνάν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τους—εἴς αἵτιας μᾶς ἐλαφρόδες συσιμικής δονήσεος.

Ο μονακός Θωμάς Μαρίτον, ἰδιωτής τῆς Μουσικῆς Λέσχης τῆς Ἀγγλίας Θωμάς Μαρίτον, κατέβη τὸ φέρο του, ἐπειδὴ κάποιος ἔγγαστοιμόθος φαρσέρ οὗτον ἀνήγγειλε τὸ μελλοντικὸ θάνατό του—χάριν ἀστειότητος!...

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΔΥΟ ΝΕΟΝΥΜΦΩΝ

Οι κάτοικοι μιᾶς Ἰταλικῆς κωμοπόλεως, τῆς Ἀφραγκόλα, ἔχουν ἀνασταθμῇ ἀπὸ δύο ποράζενο καὶ ἀνεξήγητο φαινόμενο τὸ διότι άποδιδούν... σὲ μάρτια.

Πρὸ δύο ἥβδομαδῶν ἔνας νεαρός ἐργάτης, Βιντσέντος Πετρέλα δινόματι, είχε παντρεύθη μιὰ χορτωμένη νέα δινόματι Μαρία. Εὐθὺς μετὰ τὸν γάμο οἱ διονυσιακοὶ διγκατεστάθηκαν σ' ἓνα κομψὸ σπιτάκι λίγο μικρύτερα ἀπ' τὸ σπίτι τῶν γονέων τοῦ γυμπροῦ. Τὴν ἀπομένη τοῦ γάμου οἱ γονεῖς τοῦ Πετρέλα ξενίνουσαν καὶ πήγαν στὸ σπίτι του γιὰ νά χωριτήσουν τοὺς νεονύμφους. Χειτηρίσαν στὴν πόρτα ἀλλὰ κανεῖς δὲν βγῆκε νά τοὺς ἀνοίξῃ. Συνακτύπωσαν δυνικτέρεια πλλές φορές, ἀλλὰ ἀπὸ μέσα δὲν ἀκούγονταί τούτοις. Μετάκουσαν ἀνησυχία ἔσπασαν τὴν πόρτα καὶ ἔτρεψαν στὸ δωμάτιο τῶν νεονύμφων καὶ τοὺς βρήκαν βυθισμένους σὲ βαθύτατον λίθαργον ἀπ' τὸν όποιο μὲ πολλὴ δυσκολία κατώρθωσαν νά τοὺς ξυπνήσουσιν.

Τοὺς ωράτων μήπως είχαν πιῇ πολὺ κρασί νά κανέναν ἀλλο ναρκωτικό καὶ ἀκείνους ἐβρεβαίσαν δια οὔτε είχαν πιῇ οὔτε είχαν φάει τίποτε που νά δικαιαογή τὸν λήθαργο ἔκεινον.

Τότε η μητέρα τοῦ νέον πιστεύει πώς κάποιοι τοὺς είχαν κάνει μάργανα. Καὶ χωρίς νά χάρη καρφού πήγε νά συμβουλευθῇ κάποια γνωστή μάργανας ἐνὸς γειτονικοῦ χωριοῦ καὶ νά την παρακαλέσῃ νά κάνει τοῦ λιθαργού.

Η μάργανα δέχθηκε πρόθυμα. Πήγε η ίδια στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ καὶ τοποθέτησε κάτω ἀπ' τὸ στρῶμα τῶν νεονύμφων ἔνα λεπτόν μέσον στὸ διότι είχε δύσκολο ἀκετεῖ καρφά, ἀφοῦ προγονούμενός τοῦ διάρρεε μερικές μυστηριώδεις εὐχές.

Οι γονεῖς καὶ οἱ ἄλλοι γνωστοί τῶν νεονύμφων τοὺς ἀλληγόρητσαν καὶ ἔφογαν. «Οταν γένος τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρόσωπον τοῦς είχε κάνει πάρτελεσμα, χνήπωσαν καὶ πάλι στὴν πορτα τοῦς χωρίς νά τοὺς δοθῆ καμμιά ἀπάντησης ἀπὸ μέσα. «Οπως ήταν ἐπόμενο, ἔσπασαν τὴν πόρτα καὶ μητήκαν μέσον διονέοντας ἀπὸ τῆς προγονούμενης·»

Τὸ δωμάτιο τοῦς ήταν τὸν ἀνδρόγυνον ἀγκομαχούσας στὸ κρεβάτι σᾶν νά πινγίνησαν ἀπὸ δισρίζην. Οι γονεῖς των καὶ οἱ φίλοι ποὺ είχαν συγχειτρόφευτε ἔκει ἀνοίξαν μάργανα τὰ παράμυθα καὶ τὴν πόρτα γάλ ν' ἀρσούσαν τὸ δωμάτιο. «Επειτα μὲ μεγάλη δυσκολία κατώθισαν νά ρύπανθον τοὺς δύο νέους ἀπ' τὸν λήθαργο.

«Οταν τοὺς ωράτωσαν τὶ τοὺς ἔχει συμβῆ καὶ γιατὶ βρέθηκε τὸ δωμάτιο βουτηρημένο στὸν μαρτιρώδη ἐκείνον καπνὸν οἱ δύο νεόνυμφοι είπαν ποιτικά είχαν ἀνάψει οὔτε τίποτε ἀλλο πού νά δικαιολογή τὴν ὑπάρξη τοῦ καπνοῦ.

«Ολοὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ πιστεύουν δια κάποιοι τοὺς ἔχει μάρτια.

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΤΙ ΕΙΧΑΝ Η ΚΟΤΤΕΣ

«Η Χήρα τοῦ κτηνοτρόφου Δάιμβαγερ, ἀπεφάσισε, μετά τὸν θάνατο τοῦ ἀνδρός της νά κρατήσῃ μόνη της τὸ κτηνοτροφεῖον καὶ τὸ δρυμόθεοφεῖον του.

Τῆς ἔλειπε ὅμης η πειρα... Πρὶν παντευθῆ, βλέπετε, τὸν Λάιμβαγερ ήταν μοδίστρα. Ἀγνοεὶ χίλια δυσ πράγματα ἀπὸ τὸ νέον της ἀπάγελλα. Καὶ νά διον μά περιέργη νόσος ἐνσκήπτει στὸν δρυμόθεον της, καὶ ἀποστατεῖται τὶς κότες της. Μή γνωρίζοντας τὶ νά κάνῃ, η νεογάτηστη κτηνοτρόφος γραφεὶ στὸ Κτηνιατρικὸν Ἰνστιτούτον τοῦ Σαΐν-Λουΐ.

«Κάθε περιοδεῖς δύο σπηγάνων γά ταῖσι τὶς κότες μου, βοϊσκῶν ἀπὸ δύο ἑως τρεῖς κότες ὑπτιες, πταγωμένες, μὲ τὰ πόδια στὸν δέρα. Σὲ τὶ πέρπει νάποδοθή αὐτό...»

«Υστέρα ἀπὸ λίγες μέρες λαμβάνει τὴν ἔξης ἀπάντησης ἀπὸ τὸ Ινστιτούτο:

«Ἀπλούστατα κυριά μου, τὸ γεγονός ποὺ μᾶς ἀναφέρετε δρείλεται, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, στὸ δι, τι πονιλιά σας φοροῦν...»

στισμένος κάτω στοὺς συναδέλφους του πού τοῦ δρέφωνται καὶ Χριστοῦς Ἀνέστη, λυμένοι στὰ γέλους. «Υστέρα εἰδεῖς τὸν κυβερνήτη νά τοῦ κανεῖ τὸ μαντηλὶ ἀπὸ τὴν γέφυρα γαῖα νά φονάξῃ καὶ αὐτὸς μὲ τὴν σιρήνη τῆς νέας αὐτῆς. Καὶ ἀμφός ἔχουσαν ἀδήμα... δεκάξι χρόνια, πέθανε μὲ τὴν ἀπελπίσασα στὴν καρδιά, σὲ ἡλικίᾳ 146 ἔτῶν!

«Άλλο τέρας μαρκοβιούτητος είνει ὁ Ιωσήφ Σύροικυτων ἀπὸ τὴν Δανία. Ο Μαρουσάλις αὐτὸς πέθανε στὴν Νορμανδία τὸ Σεπτέμβριο του 1797 σὲ ἡλικία 160 ἔτῶν. Μέχρι τῆς τελευταῖς του πνοῆς είχε διατηρήσει τὸ λογοτό του καὶ διέλε τὶς αἰσθήσεις του. Τὴν παραμονὴν τοῦ θανάτου του μάζευε τριγύρω τοῦ διη τὴν ολοκένεια του καὶ τοὺς ἔδωσε τὶς τελευταῖς δόησης του. Είχε παντερετεί πολλές φορές καὶ δέρησε γυναῖκα νέα μὲ πολλὰ παιδιά. Ο πρότοτος κυρίος του ήταν ἡλικίας 105 ἔτῶν καὶ δὲ τελευταῖς μονάχος 9.

στισμένος κάτω στοὺς συναδέλφους του πού τοῦ δρέφωνται καὶ Χριστοῦς Ἀνέστη, λυμένοι στὰ γέλους. «Υστέρα εἰδεῖς τὸν κυβερνήτη νά τοῦ κανεῖ τὸ μαντηλὶ ἀπὸ τὴν γέφυρα γαῖα νά φονάξῃ καὶ αὐτῆς μὲ τὴν σιρήνη τῆς νέας αὐτῆς. Καὶ ἀμφός ἔχουσαν ἀδήμα... δεκάξι χρόνια, πέθανε μὲ τὴν ἀπελπίσασα στὴν καρδιά, σὲ ἡλικίᾳ 146 ἔτῶν!

«Ἄλλο τέρας μαρκοβιούτητος είνει ὁ Ιωσήφ Σύροικυτων ἀπὸ τὴν Δανία, ἀπέριμνος πολέμοι, μᾶς είχε κατεβαίνη μὲ τὸν διοικητὸ τοῦ ιπποτοῦ, οὐνάσης μερικούς μελέτες, νά κουνάν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τους—εἴς αἵτιας μᾶς ἐλαφρόδες συσιμικής δονήσεος.

Ο μονακός Θωμάς Μαρίτον, ἰδιωτής τῆς Μουσικῆς Λέσχης τῆς Ἀγγλίας Θωμάς Μαρίτον, κατέβη τὸ φέρο του δυνατεῖς πυρετός καὶ ὑπερτελεῖς ἀπὸ τὸν διοικητὸ τοῦ ιπποτοῦ, οὐνάσης μερικούς μελέτες, νά κουνάν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τους—εἴς αἵτιας μᾶς ἐλαφρόδες συσιμικής δονήσεος.

Κ. Φαλτάτης